

Boekverslag De Kroongetuige (Maarten 't Hart)

Monique Vulto

© havovwo.nl (april 2003)

Titel: De Kroongetuige
Auteur: Maarten 't Hart
Uitgegeven: Zwolle 1983 (vijfde druk)

De motivatie van m'n boekkeuze.

In het bestelformulier van de Grote Lijsters dit jaar stond een klein stukje over de inhoud van de Kroongetuige. Dit sprak mij wel aan en toen ik thuis naar dit boek vroeg bleek dat m'n vader dit zelf thuis heeft. Hij vindt Maarten 't Hart een erg goede schrijver en heeft er een hoop boeken van. Ik was benieuwd of ik dit ook zou vinden en heb dit meteen maar als mijn boek voor de verwerkingsopdracht gekozen.

Een korte samenvatting van de inhoud.

Thomas is farmacoloog, werkt in een laboratorium en doet daar allerlei proeven op dieren. Op het moment dat dit verhaal zich afspeelt is hij bezig het kannibalisme onder ratten te onderzoeken.

Zijn vrouw is een weekje weg en daarom zoekt hij het gezelschap van Jenny op. Dit is een meisje, dat in de bibliotheek werkt en stiekem gaat hij al een tijd lang alleen maar boeken ruilen om haar te kunnen zien.

Samen gaan ze 's avonds een aantal cafés af en nemen pas rond een uur of drie afscheid.

Op een avond komt Jenny niet thuis en wordt Thomas door de politie verdacht van moord op haar, omdat hij voor het laatst met haar gezien is. Zij denken dat hij haar, op hun laatste avond, mee naar het laboratorium heeft genomen en haar daar aan de ratten heeft gevoerd, omdat zij hem had afgewezen. Dit is niet waar, maar de enige, die dat nog gelooft is zijn vrouw, die hij er buiten wilde houden, maar wel moest inlichten, toen hij opgepakt werd.

In het begin schrijven ze elkaar een paar brieven, maar later wordt dit verboden en mag hij ook geen kranten meer lezen.

Zijn voorlopige hechtenis wordt elke keer verlengd, als er op het nippertje weer nieuwe bewijzen boven water komen. Zijn vrouw, Leonie, gaat op zoek naar de waarheid en ontdekt een aantal dingen. Zo ziet zij, als ze op een middag een bezoekje brengt aan de vriendin en buurvrouw van Jenny, dat Lambert, de rechercheur, al, voordat Jenny verdween, een keer thee bij haar heeft gedronken.

Ook merkt ze, als ze de meisjes van het vrouwenhuis, waar Jenny meestal heenging, ontmoet, dat op de avond, dat Jenny zei, dat ze naar het vrouwenhuis toe zou gaan, ze hier niet was. En de keer, dat ze Thomas had verteld, dat ze naar een familiereünie zou gaan, was dit ook niet het geval.

In het laboratorium is een museum en daar staan allerlei dieren op sterk water. Als Leonie ontdekt, dat er een vrouwenlichaam in een pot met twee zeekoeien hangt, is ze niet meer zo overtuigd van de onschuld van Thomas.

Na veel onderzoek blijkt, dat Jenny niet dood is, maar er samen met haar advocaat, Robert, vandoor is. De vrouw in de pot met alcohol was de vrouw van Robert.

In het laboratorium had Jenny op de bewuste avond de kleren van Robert's vrouw aangetrokken en haar eigen kleren weggegooid. Haar witte laarsjes hield ze wel aan om zo lang mogelijk te lijken. Verder had ze een muts op en een sjaal half voor haar gezicht, zodat niemand in het donker zou zien dat zij niet de vrouw van Robert was.

Robert had een zelfde jas als Thomas aangetrokken, om zo Thomas verdacht te maken.

Ze waren er niet alleen samen vandoor gegaan, maar hadden ook nog 2,5 miljoen aan drugs uit het laboratorium gestolen. Jenny leefde helemaal in dit wereldje en had deze verkocht om aan geld te komen.

Thomas was dus alleen maar gebruikt om de vele drugs waar hij toegang toe had.

Aan het eind van het boek is niet duidelijk of dit de werkelijke loop van het verhaal is geweest en of Lambert het gelooft, maar Thomas wordt in elk geval vrij gesproken.

Een uitgewerkte persoonlijke reactie.

1. Onderwerp.

Het boek gaat om de verdwijning van Jenny.

Dit is goed uitgewerkt.

De voorgeschiedenis werd beschreven: Jenny en Thomas gaan met elkaar uit in de week dat Leonie weg is.

De reactie van de politie op de verdwijning: ze verdenken Thomas van moord op haar en gaan op zoek naar bewijzen.

Het proces en de gevolgen: het leven gaat weer gewoon door voor Thomas en Leonie.

Boekverslag De Kroongetuige (Maarten 't Hart)

Monique Vulto

© havovwo.nl (april 2003)

---

2. *Gebeurtenissen.*

Zowel de gebeurtenissen als de gedachten en gevoelens van de hoofdpersonen spelen een belangrijke rol in de loop van het verhaal. Door de soms jaloerse houding van Leonie onderneemt ze dingen die weer belangrijke gebeurtenissen tot gevolg hebben.

Er is zelfs een heel hoofdstuk besteed aan het dagboek van Leonie. (Er waren 5 hoofdstukken in 212 bladzijdes).

De gebeurtenissen volgden elkaar allemaal logisch op. Het is bijvoorbeeld zeer logisch dat Leonie op een keer vertelt aan Thomas dat ze een lijk heeft gevonden.

3. *Personages.*

In het boek werden de personages naarmate je vorderde steeds duidelijker. Vooral het dagboek van Leonie heeft hier erg aan bijgedragen, omdat je dan als het ware in haar hoofd kijkt en zij beschrijft ook hoe haar man, Thomas, in sommige situaties reageerde.

Ik kon me heel goed in Leonie inleven, maar soms dacht ik: dit is wel een beetje overdreven. Zo gaat ze bijvoorbeeld, als duidelijk wordt dat het zou kunnen dat Thomas met Jenny naar bed is geweest en dat dat misschien wel in hun huis is gebeurd, alle lakens van alle bedden verschonen, ook al kan ze bij het logeerbed duidelijk zien dat dit er nog hetzelfde bijstaat als toen ze dat een maand geleden verschoonde.

4. *Opbouw.*

Het verhaal is vrij simpel in zijn opbouw: het begint bij het begin en stopt bij het einde. Echte flashbacks zijn er dan ook niet. Wel denkt Leonie af en toe terug aan vakanties met Thomas, maar dit zijn herinneringen en die reken ik in dit geval niet onder flashbacks.

In het begin van het boek zie je het verhaal door de ogen van Thomas. Nadat hij wordt opgepakt ontstaat er een correspondentie tussen Thomas en Leonie en lees je om de beurt een brief van Leonie of Thomas. Hierna komt er een deel uit het dagboek van Leonie en vanaf dat moment wordt Leonie de vertelster. Ik vond het leuk om het verhaal van verschillende kanten te kunnen lezen.

5. *Taalgebruik.*

Het boek was niet erg moeilijk geschreven. Je kon de zinnen goed volgen, alleen bij de lange zinnen moest je soms even goed kijken wat waarop volgde. (Zie voorbeeld aan het einde, pag. 4). Ik vond het prettig, dat er vrij veel dialogen in zaten, omdat je zo de manier van praten van iemand leert kennen. Praat iemand heel formeel, of juist heel plat. Als je alleen leest waar het op neer kwam, kan dat op zoveel manieren gezegd zijn, dat je een vager personage krijgt.

Je had geen taalgebruik van personages, dat er echt uitsprong. Ze praatten allemaal 'gewoon'.

Het boek begon me al vrij in het begin te boeien, doordat de politie na de verdwijning van Jenny al vrij snel actie ondernam. Bovendien boeide het aparte experiment van Thomas me wel.

Voordat ik het boek ging lezen dacht ik dat het een heel goed en spannend boek zou zijn, omdat mijn vader zo van alle boeken van Maarten 't Hart houdt, maar toen ik het boek aan het lezen was ontdekte ik dat ik het boek, ondanks de boeiende verhaallijn, makkelijk weg kon leggen en dat betekent bij mij dat het niet echt een heel spannend boek was.

Toch vond ik het een zeer geslaagd boek en ben ik zeker van plan om meer boeken van Maarten 't Hart te gaan lezen.

Het boek bevat in zoverre open plekken, dat je niet helemaal weet dat hoe de verdwijning van Jenny in elkaar zit.

Ik had verwacht dat Jenny wel dood zou zijn, dat Robert zonder haar was vertrokken, dat het lijk in de pot Jenny was en dat Thomas van niks wist.

Ik had *niet* verwacht, dat Lambert al voor de verdwijning van Jenny zo goed kennis met haar had gemaakt en ook was afgewezen.

Aan het eind van het boek wordt alles helemaal duidelijk. Althans, volgens de theorie van Leonie, want het blijft onzeker of het werkelijk zo is gelopen.

Boekverslag De Kroongetuige (Maarten 't Hart)

Monique Vulto

© havovwo.nl (april 2003)

Deze open plekken waren zeer belangrijk voor het verhaal, omdat anders de spanning weg zou zijn. Je kunt geen spannend verhaal schrijven als je alles al meteen verklaart. Je moet ergens benieuwd naar blijven en dat aan het einde wel dan niet ontdekken.

Je komt er wel vrij snel achter dat de ik-persoon, aan het begin van het boek, Thomas heet.

Belangrijke *spanningsbogen* in het verhaal zijn:

- Is Thomas werkelijk verantwoordelijk voor Jenny's verdwijning?
- Komen Leonie en Thomas weer bij elkaar en komt dan alles weer helemaal goed?

Belangrijke *manipulatietechnieken* in het verhaal zijn:

- Het oproepen van vragen, door niet alle informatie al weg te geven.
- Het verhaal een andere wending geven door te laten blijken dat Jenny niet dood is, maar dat het door Leonie gevonden lichaam van de vrouw van Robert is.

Het boek heeft een gesloten einde als Leonie het bij het rechte eind heeft. Dan is de zaak namelijk helemaal rond en heb je een verklaring voor allerlei vreemde feiten.

Het zou ook een gesloten einde zijn als je alleen zou willen weten of Thomas onschuldig is en of ze weer bij elkaar komen, want dit is namelijk het geval.

Het heeft echter een open einde als je het met Lambert eens bent. Hij denkt dat het allemaal een beetje anders is gelopen en is er nog niet zo zeker van dat Thomas er 'niets' mee te maken heeft. Er wordt niet een echt duidelijke andere mogelijkheid gegeven en die zou je dan zelf moeten verzinnen.

Ik sluit me bij de oplossing van Leonie aan.

De Kroongetuige is een *fictie* en *proza* verhaal. Maar of het ook lectuur is kun je betwijfelen. Het zou *lectuur* kunnen zijn, omdat het een misdaad- en liefdesroman is en dit voorbeelden van lectuur zijn.

Maar Maarten 't Hart wordt wél tot de literatuurschrijvers gerekend. Je zou het om deze reden ook onder de *literatuur* kunnen laten vallen.

Ik vind het een erg goed geschreven boek. Het is alleen wel jammer, dat de spanning niet zo sterk was. Het was achteraf wel een spannend verhaal, maar ik heb niet aan het boek gekluisterd gezeten en dat vind ik juist altijd wel leuk bij een boek. Ik denk niet dat dit echt aan mij ligt, omdat ik altijd juist helemaal in het verhaal zit en niet meer kan stoppen, voordat ik precies weet hoe het allemaal in elkaar zit.

Deze mening had ik ook al, toen ik het boek nog maar net uit had en zelfs al onder het lezen besepte ik dat net dat beetje spanning een beetje miste.

Ik ben wel tevreden over het uitvoeren van de beschrijving. Het ging voor mijn gevoel wel zoals het hoorde en ik had steeds wel het idee wat ik over een bepaald onderwerp kwijt wilde en hoe ik dat wilde zeggen.

Bij het uitvoeren van de verdiepingsoopdracht geldt een beetje hetzelfde, alleen vond ik dit iets pittiger, omdat je toch wel precies moest weten wat bepaalde begrippen inhielden en hoe je ze kon *toepassen* op je eigen boek. Ook het zoeken naar fragmenten was een beetje moeilijk, omdat het boek 212 bladzijdes had en ik niet aldoor nog precies wist waar wat stond. Ik was dan ook best wel een tijd met dit onderdeel bezig, maar heb het volgens mijn idee goed afgerond.

Er werden allemaal punten genoemd, waar je op moest reageren, maar veel punten vond ik een beetje op hetzelfde neerkomen en dan was het een beetje onduidelijk wat ik nou weer als ander punt naar voren moest brengen. Dit is waarom ik dan ook sommige punten heb samengenomen.

Een aantal begrippen heb ik weer op moeten zoeken in mijn tekstboek om er precies achter te komen, wat ik over dat onderwerp moest zeggen.

Boekverslag De Kroongetuige (Maarten 't Hart)

Monique Vulto

© havovwo.nl (april 2003)

Het lezen van het boek ging wel heel goed, want ondanks het feit, dat er best iets meer spanning in had gekund, was het een boeiend boek en heb ik het met plezier in een week uitgelezen.

Het is duidelijk geschreven en het enige wat af en toe een beetje verwarrend was, waren de erg lange zinnen:

“En ik wist, daar wandelend in die nog ongerepte sneeuw, dat heel mijn wezen naar de enige vergoeding dorstte die alles voor mij in evenwicht zou brengen, iets dat anderen als vanzelfsprekend werd afgewezen, en weer laaide de bittere, onhartstochtelijke haat op tegen de vrouw die zich twee keer had laten aborteren, en die nu zelfs niet eens dood bleek, maar zich, als zij dat wenste, onder een andere naam en in een ander werelddeel, nogmaals kon laten aborteren, en mijn haat strekte zich ook uit naar al die anderen die zich hadden laten aborteren, liep vooruit op dat vervloekte kerstfeest, dat feest dat speciaal uitgevonden leek om mensen te kwellen die met heel hun verstand en al hun kracht naar een geboorte verlangden die nooit komen zou, het feest dat overal zijn uitlopers en vertakkingen kende, want je hoefde maar naar de reclame op de televisie te kijken om vrouwen met baby's te zien, om spartelende billen waar te nemen waaromheen papieren luiers gevouwen werden, waarna je dan zag hoe zo'n kind, door een godswonder nog niet voortijdig geaborteerd, stralend glimlachte naar haar moeder; Om gezinnen waar te nemen die borrelnootjes gebruikten, of slasaus, of een wasmiddel, en die altijd gezegend waren, als was het afgestemd met twee kinderen.”

Ik ben tevreden over het verloop van deze opdracht en zou het de volgende keer ongeveer weer zo aanpakken.